

Warszawa, dnia 26 maja 2017 r.

Sygn. akt VI Ka 1616/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Małgorzata Bańkowska

Protokolant protokółant sądowy Anna Rusak

przy udziale prokuratora Michała Chałbińskiego

po rozpoznaniu dnia 26 maja 2017 r. w Warszawie

sprawy M. G., syna S. i Z., ur. (...) w T.

oskarżonego o czyn art. 178 a § 1 i 4 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

z dnia 12 października 2016 r. sygn. akt III K 662/16

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok; kosztami procesu za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

Sygn.akt VIKa 1616/16

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Apelacja obrońcy oskarżonego M. G., nie zasługiwała na uwzględnienie.

Skarżący zakwestionował rozstrzygnięcie sądu rejonowego wyłącznie w zakresie kary, wskazując na jej rażącą niewspółmierność, poprzez niezastosowanie art.69§4kk i orzeczenie dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Zdaniem obrońcy, sąd meriti nie wziął pod uwagę okoliczności łagodzących, takich jak przyznanie się do winy, wyrażenie skruchy, właściwości i warunków osobistych oskarżonego, co doprowadziło do błędnego ukształtowania kary.

Odnosząc się do tych zarzutów, należy na wstępie zauważyć, że dowody w oparciu o które ustalono stan nietrzeźwości oskarżonego, po zatrzymaniu go do kontroli drogowej, nie budziły żadnych wątpliwości, tak więc jego przyznanie się, do prowadzenia pojazdu pod wpływem alkoholu było jedynie potwierdzeniem oczywistego faktu, i nie należy w tej sytuacji nadawać temu przyznaniu szczególnej rangi, jak to czyni obrońca.

Na marginesie należy jednak zauważyć, że wyjaśnienia oskarżonego co do ilości i rodzaju spożytego alkoholu różnią się dość istotnie. Przy zatrzymaniu do kontroli twierdził, że pił tylko piwo /k.6/, podczas pierwszego przesłuchania podał, że pił również wódkę /k.17/, a na rozprawie stwierdził, że wypił cztery drinki /k.48/.

Wykazane rozbieżności pozostają bez znaczenia dla ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie, ale niewątpliwie świadczą o tym, że oskarżony nie był do końca szczery w swoich wyjaśnieniach, nie tylko w kwestii ilości spożytego alkoholu ale również w opisie okoliczności związanych z jego zatrzymaniem.

Próbował zmarginalizować swoje zachowanie, twierdząc, że przejechał jedynie 100 metrów i miał zamiar zaprzestać dalszej jazdy, gdyż nie czuł się najlepiej.

Z zeznań funkcjonariusza nie wynika jednak, aby oskarżony dopiero co włączył się do ruchu i został zatrzymany do rutynowej kontroli. Funkcjonariusz jakiś czas jechał za samochodem oskarżonego, i dopiero gdy zauważył, że nie trzyma on toru jazdy podjął decyzję o sprawdzeniu trzeźwości kierującego pojazdem.

Sąd nie wyklucza, że skrucha wyrażona przez oskarżonego była szczera, zważywszy, że musiał mieć świadomość grożących mu konsekwencji za ten czyn, przy uprzednim skazaniu za takie samo przestępstwo.

Niemniej jednak należy stwierdzić, że refleksja co do naganności i szkodliwości tego typu zachowania, nastąpiła u oskarżonego zbyt późno. Nie wyciągnął on właściwych wniosków po pierwszym skazaniu, co świadczy niezbicie o tym, że resocjalizacja w warunkach wolnościowych nie przyniosła oczekiwanego rezultatu.

Trafna jest więc ocena sądu meritii, o braku pozytywnej prognozy na przyszłość co do oskarżonego, a ta jest elementem koniecznym by rozważyć zastosowanie instytucji prawnej z art.69kk.

Nadto należy zauważyć, że obowiązujące brzmienie §1 art.69kk nie daje możliwości ponownego orzekania kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania wobec sprawcy, który w chwili popełnienia przestępstwa był skazany na karę pozbawienia wolności, jak to ma miejsce w niniejszej sprawie.

M. G. popełnił przypisany mu czyn w dniu 17 kwietnia 2016r. Skazanie na w sprawie IXK8/13, nie uległo do tego czasu zatarciu, a więc okoliczność ta wykluczyła możliwość zastosowania w niniejszej sprawie art.69§1kk. Fakt ten przesądza również o możliwości zastosowania art.69§4kk, a tym samym badania czy mamy do czynienia ze szczególnie uzasadnionym wypadkiem, o jakim mowa w tym paragrafie.

Przenosząc to na grunt niniejszej sprawy należy zaznaczyć, że nie wystąpiły żadne okoliczności, które uzasadniałyby potraktowanie czynu oskarżonego w sposób szczególny, co czyni nieskutecznym zarzuty obrońcy, zarówno co do obrazy art.69§4kk jak i art.42§3kk.

Dobra opinia w miejscu zamieszkania, ustabilizowany tryb życia, krytyczny stosunek do popełnionego czynu, to okoliczności mające znaczenie dla wysokości orzekanej obligatoryjnie, kary pozbawienia wolności za czyn kwalifikowany z art.178a§4kk.

Nie są one jednak wystarczające do zastosowania szczególnego trybu pozwalającego na odstępianie od tej reguły, i wymierzenie kary zgodnie z wnioskiem apelacji.

Mając powyższe na względzie, zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.